

На Дан бранилаца отаџбине Његова Светост Патријарх Кирил положио венац на Гроб незнаног јунака

Сектор за информисање ОСЦП-а, 23. фебруар 2026. Дана 23. фебруара 2026. године на Дан бранилаца отаџбине Његова Светост Патријарх московски и целе Русије Кирил положио је венац на Гроб незнаног јунака у Александровском врту код зидина Московског Кремља.

У церемонији су учествовали: митрополит крутички и коломенски Павел, патријаршијски викар Московске митрополије; митрополит воскресенски Григорије, администратор Московске Патријаршије, први викар Његове Светости Патријарха московског и целе Русије за град Москву и игуман Новоспаског ставропигијалног манастира; митрополит волоколамски Антоније, председник Одељења за спољне црквене послове Московске Патријаршије; митрополит каширски Теогност, председник Синодалног одељења за манастире и монаштво, игуман Донског ставропигијалног манастира; митрополит звенигородски Арсеније; архиепископ одинцовски и красногорски Тома, шеф Административног секретаријата Московске Патријаршије; архиепископ зеленоградски

Сава, председник Синодалног мисионарског одељења, заменик управника послова Московске Патријаршије; архиепископ подољски и љуберцки Аксиј; епископ Павлово-Посадски Силуан, заменик управника послова Московске Патријаршије; епископ серпуховски Роман, игуман Височког ставропигијалног манастира; епископ сергијево-посадски и дмитровски Кирил, игуман Этојице-Сергијево Лавре, ректор Московске духовне академије; епископ раменски Алексије, лични секретар Његове Светости Патријарха Кирила; епископ јегорјевски Методије, вршилац дужности председника Синодалне библијско-теолошке комисије, ректор Православног универзитета хуманистичких наука Светог Тихона и игуман Николо-Угрешког ставропигијалног манастира; епископ броницки Јован, игуман Високо-Петровског ставропигијалног манастира.

У церемонији су учествовали и протојереј Владимир Диваков, секретар Патријарха московског и целе Русије за град Москву, игумани и игуманије ставропигијалних манастира, благочини црквених округа и московско свештенство.

Након церемоније полагања венаца и минута ћутања интонирана је руска химна. Архијереји и свештенство су потом отпевали „Вечнаја памјат“ „вођама и војницима који су положили своје животе на бојном пољу за веру и Отаџбину“, након чега је почасна гарда 154. Преображенског одвојеног командантског пука марширала у свечаној литији, саопштила је прес-служба Патријарха московског и целе Русије.

Његова Светост Патријарх Кирил честитајући војницима Оружаних снага Русије Дан бранилаца Отаџбине је рекао:

„Драга браћо и сестре, на данашњи дан Црква и сви људи који воле Отаџбину сећају се храбрости и херојства оних који су положили своје животе за Отаџбину, као и оних који данас, често ризикујући своје животе, стоје у одбрани наше Отаџбине. И док год постоји ова војна служба, која захтева од човека, ако је потребно, да да најдрагоценије за друге – живот, постојаће јака држава, а штавише, биће сачуван и сам концепт херојства.

Речи „херојство“ и „покрет“ имају исти корен; то сам много пута рекао и поновићу. Свако ко данас брани Отаџбину, полаже заклетву, разуме да ова заклетва може од њих захтевати најважнију и најнеопходнију ствар – здравље, па чак и сам живот. Али људи полажу ову заклетву, обавезујући се да ће бранити свој народ и своју Отаџбину.

Ово је највећа служба, и дивно је што је у савременој Русији пажња поново усмерена на Оружане снаге и добробит оних који бране Отаџбину. Верујемо да ће се ово наставити: наше Оружане снаге биће ојачане, а добробит оних који су положили заклетву и изјавили спремност да служе Отаџбини чак и до смрти биће осигурана. А, ако се у нашем народу сачува концепт херојства и спремност за одбрану Отаџбине, онда ће нација остати суверена, а држава – независна.

Сам опстанак Отаџбине зависи од војне службе, стога Оружане снаге морају бити достојне свог позива. Морају бити мобилисане, морају бити наоружане, морају бити дисциплиноване, морају бити обучене за спремност да дају живот за Отаџбину. Данас се све то дешава, и даће Бог да вредности, повезане са војном службом, увек буду чуване у нашем народу и нашој земљи.

Знамо да, релативно недавно по историјским стандардима, војно особље, заправо, и све безбедносне агенције, нису уживале поштовање које заслужују. Та времена су прошла и, надамо се, никада се неће вратити. Нека ваша служба, без које, понављам, независна суверена Русија не може постојати, јача и нека се усавршава. А да би наше Оружане снаге биле моћне, потребан нам је веома јак дух међу онима који полажу заклетву и онима коју су спремни да служе у Оружаним снагама, бранећи Отаџбину и добробит свог народа.

Честитам вам празник, и нека Божји благослов буде са свима вама, вашим породицама, вашим вољенима, јачајући вашу снагу и штитећи вас од свих непријатеља, видљивих и невидљивих. Бог вас благословио!“

Затим се поглавар Руске Православне Цркве обратио свештенству:

„Као и увек, по традицији, драги моји епископи, оци, браћо, мати игуманије и сестре, честитам вам овај дан.

Црква је увек стајала уз војску. Пре свега, зато што војнички рад и војна служба подразумевају ризиковање живота, а да би се ризиковао живот, човек мора бити јак духом. Од давнина свештеник је увек стајао уз војнике, и док је то било тако, наша војска је била непобедива. Чак и под владавином милитантног атеизма, војници су се обраћали свештеницима у најтежим тренуцима свог живота, јер је Црква увек стајала уз оне који су били спремни да дају живот за своју домовину, који су се суочавали са смртном опасношћу бранећи Отаџбину.

Верујем да морамо и даље бити спремни да духовно подржавамо наше Оружане снаге, да васпитавамо војнике који исповедају Православље у православној вери, љубави према Отаџбини и верности заклетви. Али најважније је да ми сами морамо бити на врхунцу нашег служења Отаџбини. А, пошто је то у директној вези са заповешћу љубави према ближњем, онда, испуњавајући свој дуг према Отаџбини, истовремено испуњавамо и Божанску заповест. Нека нас све Господ укрепи у нашем служењу Богу, Цркви и нашој Отаџбини!“